

GARKALNES NOVADA VĒSTIS

AMATNIEKI · BALTEZERS · BERĢI · BUKULTI · GARKALNE · LANGSTIŅI · MAKSTENIEKI
PRIEDKALNE · PRIEŽLEJAS · SKUĶIŠI · SUNIŠI · SUŽI · UPESCIEMS · ZIEMEĻNIEKI

Nr. 153 · MAIJS 2015 · WWW.GARKALNE.LV

GARKALNES NOVADA DOMES INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

Mihils Borstlaps un jaunais kultūras centra "Berģi" sarkanais flīģelis

20. martā Garkalnes novada Kultūras centrā "Berģi" uztājās pasaulē pazīstamais pianists un komponists no Nīderlandes Michiel Bortslaps.

Koncertu kultūras centrā Mihils atklāja ar Latvijai veltītu skaņdarbu "Latvian Red". Skaņdarbs attīstījās lēni un tajā strāvoja melanholiskas noskaņas. Koncerta repertuārs bija mediatīvs, virtozi sapņains un gaisīgs. Man pašam komponista skaņdarbi atgādināja postimpresionisma mūziku. Mūzika iztēlē raisīja vīzijas ar dabas skatiem un skaistām ainavām.

Komponists pats stāstīja, ka klavieres esot sācis spēlēt no četrpadsmit gadu vecuma. Viņa daiļrādī ietekmējis džezs, lai gan klausīties viņam patīkot dažādus mūzikas žanrus. Savukārt, grupas un mūziķi, kuri esot veidojuši viņa gaumi, ir pasaulē pazīstami: Miles Davis, Herbie Hancock, Jimi Hendrix, Weather report, Prince, Michael Jackson un citas klasiskas grupas. Vēl Mihilam patīkot itāļu komponists Ludoviko Einaudi ar kuru kopā viņš esot kopā spēlējis. Vēl Mihilu iedvesmojot viņa draugi un fani, kuri veicinot komponistu rakstīt dažādus skaņdarbus un kino mūziku.

Šī bija otrā reize, kad Borstlaps uztājās kultūras centrā "Berģi". Iepriekšējo reizi kultūras centrā viņš uztājās 2014. gada 20. februārī. Kultūras centra klavieres viņš nodēvēja par «vecmāmiņu» - senas un savu laiku nokalpojušas. «Lielākoties pasaulē slaveni pianisti parasti vairs nespēl uz tādiem flīģeļiem, kāds bijis līdz šim brīdim kultūras centrā «Berģi». Lai nu kā, bet vēloties spēlēt Latvijas publikai, pianists piekritis spēlēt uz antīkā "Steinway" kon-

certflīģeļa. Talantīgs pianists var nospēlēt arī uz šāda instrumenta, šī reize nebija izņēmums.

Pirms gada senais instruments tika speciāli sagatavots attiecīgajam koncertam. Instruments izmantots tika pēdējo reizi uz Kultūras centra "Berģi" skatuves. Senā flīģeļa mūžs turpinās Garkalnes vidusskolā un mācībām tas joprojām ir gana labs.

Mihils Bortslaps bija tas, kurš ieteica Garkalnes novada Domei iegādāties jaunu un mūsdienu pianistiem piemērotu instrumentu. Tika izvēlēts koncertflīģelis «Grand Piano Estonia 225», kurš tika pasūtīts Latvijas kara krāsā. Savukārt, klavieru ražošanas uzņēmums "Estonia" ir atzīts par vienu no labākajiem pasaulē. Instruments tika iegādāts, izmantojot Eiropas savienības fondu līdzekļus. Mihils Bortslaps bija arī pirmais koncertmeistars, kurš šo instrumentu iemēģināja oficiāli uz Kultūras centra "Berģi" skatuves.

Borstlaps ir godalgots pianists no Nīderlandes, kura karjera sākās jau bērnībā. 1992. gadā Borstlaps ar godalgām absolvējis Hilversumas Konservatoriju un ieguva pirmo vietu Briselē konkursā «Europa Competition». 1994. gadā bija Borstlapa debija «North Sea Jazz» festivālā.

Pianists ir izdevis vairāk nekā desmit mūzikas albumu ierakstus - pēdējais, «Frames», nācis klajā 2014. gadā. Viņš ir guvis atzinību gan no citiem mūziķiem, gan mūzikas klausītājiem. Borstlaps sniedz koncertus daudzviet pasaulē.

Mārcis Bauze-Krastiņš

Sveiks, kaimiņ! Nāc uz
Berģu krogus jampadraci
kultūras centrā "Berģi"
sestdien, 9. maijā plkst. 18:00!

Satiksi lustīgākās saimes no TDA Ritenītis,
TDK Mazais Ritenītis, VPDK Greizie Rati,
SDK Baltābele un BDK Saulīte.

Būs danči īstās krogus tradīcijās!

Tik neaizmirsti pakert alus kausu līdzī.
Krodzīnieks sola, ka alus būs gana,
bet ar kausiem šim pašvaki.
Tiekamies!

10. maijā 12:00
Garkalnes novada
kultūras centrā "BERĢI"

MĀTES DIENAI VELTĪTS KONCERTS
Jo Tu esi man blakus

Ielūdz: bērnu vokālais ansamblis "Skudriņas"
un bērnu deju kolektīvs "Pasaciņa"

Ģimenes dienai veltīts koncerts
"Vecāku sirds tūkstoš krāsās mirdz..."

2015. gada 14. maijā plkst. 18.00
Kultūras centrā "Berģi"

Ielūdz BMMP kolektīvs

Pavasara tūrisma rallijs!
23. maijā no 11.00
Aicina Garkalnes novads!

Atpūta, izklaide un sacensības gars iepazīstot savu dzimto vidi.

Vakara nosaukuma Berģu kultūras centrā - apskatīsim, jo mēs
dabūsim un trāks daļu kopā ar ģime Zibullu un izklaides
mācību.

Dalības maksa personai 2,5 eiro (līdz 18. maijam)
piemaksoties no 18. - 22. maijam - 30 eiro

Bērniem līdz 16. gada vecumam - dalība bez maksas!

Ar pasākuma nolikumu un maršrutu iepazīties
www.spierti.lv

Par Finanšu ministrijas jauno izstrādāto modeli pašvaldību finanšu izlīdzināšanai

Kā zināms, LR ir noteikta kārtība, kādā pašvaldības veic iemaksas pašvaldību finanšu izlīdzināšanas fondā un kādā no izlīdzināšanas fonda tiek izmaksāta dotācija, kā arī iemaksu un dotācijas apjomu, pamatojoties uz iedzīvotāju skaitu, iedzīvotāju ienākuma nodokļa prognozi, nekustamā īpašuma nodokļa prognozi un finanšu nepieciešamību katrā pašvaldībā. Šī finanšu nepieciešamība katrā pašvaldībā, veicot likumā Par pašvaldībām noteiktās funkcijas ir ļoti atšķirīgas.

Pēdējo gadu ienākumu sadale ir tendencioza, bet tomēr nebremzē pašvaldību attīstību. Jau daudzu gadu laikā esam cīnījušies par saviem iedzīvotājiem.

Tomēr jāsecina, ka šī centība bijusi veltīga – Finanšu ministrija ir radījusi jaunu Finanšu izlīdzināšanas modeli, kas izstrādāts balstoties uz matemātiskām darbībām, ne uz pašvaldību finanšu nepieciešamību. Mazliet par šo minēto modeli vienkāršotā valodā – turpmāk tiks ņemts vērā nosacītais iedzīvotāju skaits, kas tiek aprēķināts ar koeficientu palīdzību un tiek pieņemts, ka Latvijā turpmāk būs 3 659 022 nosacīto iedzīvotāju: Bērnu, jauniešus un vecos cilvēkus ne-

rēķinās kā veselus cilvēkus, bet piemēros koeficientus. Arī teritorija tagad tiks pārrēķināta nosacītajos iedzīvotājos.

Finanšu ministrija nespēj izskaidrot kādēļ izlēmusi samazināt bērnu, jauniešu un veco ļaužu nozīmi pašvaldībās. Salīdzinoši – iedzīvotāju virs darbības vecuma koeficients ir 0.74, bet teritorijas koeficients km² – ir 1.51 – secinājumi – vērtīgāks nosacītais iedzīvotājs ir km².

Tad, kad beidzot esam izrēķinājuši nosacītos iedzīvotājus katrā pašvaldībā, sākas vēl interesantāks process – finanšu izlīdzināšana divās kārtās. 1. kārtā visas pašvaldības tuvinās vidējiem vērtētiem ieņēmumiem: 40% no vērtētiem ienākumiem paliks pašvaldībai, bet 60% tiks izlīdzināti. Tā kā esam „bagātākais” novads, tad tuvoties vidējam mums nozīmē regresēt un savu iedzīvotāju naudu atdot citiem novadiem, kuriem kopā ar valsti vai nu nerūp attīstība, vai ir attaisnojoši iemesli, kādēļ tie nevar sasniegt vidējo līmeni valstī.

2. kārtā paredz, ka 99% no visām pašvaldībām saņems Valsts dotāciju (visas, izņemot

mēs – bagātākā). Nav īsti skaidrs, kādēļ Valsts dotāciju saņems arī tās pašvaldības, kuras ir donori, kuras iemaksās izlīdzināšanas fondā naudu – praksē, piem. pašvaldība iemaksās finanšu izlīdzināšanas fondā 2 miljonus EUR, bet saņems 200 tūkst. EUR valsts dotāciju – kur ir loģika??? Ja Finanšu ministrija saka, ka katrai pašvaldībai, saskaņā ar Jauno izlīdzināšanas fondu jātuvinās bagātākajai pašvaldībai, tā nav taisnība – šī sistēma liek tuvināties viduvējībai – bagātākajām atņemt, nabadzīgākajām iedod, vai atgriezīsimies sociālismā, kas nekad pēc savas būtības nav veicinājis ne konkurencspēju, ne attīstību, ne vēlmi strādāt? Varbūt šo ne īpaši pārdomāto modeli pašvaldību budžeta izlīdzināšanai var papildināt ar ideju, ka cilvēks seko naudai. Proti, cilvēkresursu izlīdzināšana pašvaldībās piespiedu kārtā, lai valdītu absolūta “harmonija un vienlīdzība”. Protams, lieki pieminēt, ka ideja par cilvēkresursu izlīdzināšanu ir joks un neatbilst demokrātiskām vērtībām.

Mulsina arī Finanšu ministrijas darbinieces Jolantas Plūmes skaidrojums portālam „Leta” – jaunais modelis mudinās pašvaldības būt ekonomiski aktīvas, pašlaik netiek ņemts vērā, cik pašvaldība pati nopelna!!! Mums savukārt jāmudina Plūmes kundzi izlasīt likumu „Par pašvaldībām”, kur skaidri definētas pašvaldību funkcijas un ne viens vārds nav minēts par pelnīšanu, bet varbūt ar Finanšu ministrijas atļauju mēs varam pievērsties biznesam, aizmirst par iedzīvotāju prioritātēm un vajadzībām? Turpinot Plūmes izteikto – Pierīgai tiek uzlikts smaguma svārstis, lai tā neatrautos ar tik lielu pieauguma tempu...tātad, attīstība ir nosodāma. Un šie izteikumi ir pretrunā – jaunais modelis mudinās pašvaldības būt aktīvām, bet tai pat laikā neiedomājaties atrauties no vidējā.

Secinājumi: Mums ir laimējies – mūsu deklarēto iedzīvotāju skaits pēdējo gadu laikā ir būtiski mainījies no ~5000 uz ~8000. Neslēpsim, esam ieguldījuši ne mazums darba un līdzekļu, lai ikvienam būtu interesanti dzīvot Garkalnes

novadā, gan bērniem, gan strādājošiem, gan senioriem. Mēs lepojamies ar saviem iedzīvotājiem un viņu aktivitātēm. Mēs esam lepnī, ka no 8000 iedzīvotāju aptuveni 3000 ir bērni, jaunieši un seniori. Mums katru gadu pieaug skolēnu un pirmsskolas audzēkņu skaits, tādēļ bijām plānojuši celt jaunu izglītības iestādi Upesciemā, ir uzsākta tehniskā projekta izstrāde. Savās abās izglītības iestādēs piedāvājam ne tikai pamatizglītību, bet arī Mūzikas un mākslas nodarbības. Nodrošinām bezmaksas nokļūšanu uz skolu. Pedagogiem nodrošinām pašvaldības finansējumu, lai pie mums novadā būtu paši labākie, gudrākie un atsaucīgākie pedagogi. Lepojamies, ka atšķirībā no Finanšu ministrijas plāniem, varam nodrošināt Mūžizglītību arī saviem senioriem, kā arī ar prieku vērojam visas kultūras un sporta aktivitātes visām vecuma grupām.

Neskatoties uz Finanšu ministrijas norādēm – kopš 2011. gada neesam palielinājuši nekustamā īpašuma nodokļa apmēru deklarētiem iedzīvotājiem, kā arī piešķiram nodokļa atvieglojumus dažādām iedzīvotāju grupām un uzņēmumiem, apzinoties ekonomisko situāciju valstī.

Tā ir tikai maza daļiņa no tā, ko esam darījuši, lai cilvēkiem kopā ar ģimenēm būtu vēlme deklarēties Garkalnes novadā. Ar nožēlu nākas secināt, ka pateicoties jaunam matemātiski izstrādātam Finanšu izlīdzināšanas modelim – cietēji būs iedzīvotāji, kas godprātīgi maksājot savus nodokļus mūsu novadam, nesaņemams pretī visu to ko ir pelnījuši – ne infrastruktūras attīstību, ne pabalstus, ne atbilstošu izglītību, nerunājot par kultūras un sporta dzīvi.

Pašreizējos apstākļos mums nekas cits neattieks, kā gaidīt kā šī problēma atrisināsies. Cerēt uz to, ka apstākļi nemainīsies uz sliktu pusi.

Ilesa Tiona,
Garkalnes novada Domes
finanšu direktore

Ir veiksmīgi aizvadīta gan Lielā Talka, gan PSIA „Garkalnes Komunālserviss” organizētā lielgabarīta savākšanas talka, un šogad esam nonākuši pie vairākām atziņām: cilvēku enerģija un pozitīvisms, kas tiek veltīts dabai talkas laikā, nav izmērāms savāktajā atkritumu apjomā, un tad, ja šo mīlestību pret sakoptu vidi, varētu izdalīt ikvienam, būtu daudz mazāk atkritumu mežos un ceļmalās. Sabiedrībai pietiek izpratnes un enerģijas, lai mazinātu cēloņus, nevis tikai cīnītos ar sekām. Un PSIA „Garkalnes Komunālserviss” ir, lai palīdzētu. Tieši pirms talkas „Garkalnes Komunālservisa” darbiniekiem bija izdevība piedalīties Latvijas Atkritumu saimniecības asociācijas rīkotā seminārā, kur nozares speciālisti aicināja plašāk paskatīties uz atkritumu apglabāšanas problēmām un iespējamiem risinājumiem.

PSIA „Garkalnes Komunālservisa” darbinieki atsaucās aicinājumam un šogad īpaša uzmanība tika pievērsta savāktu atkritumu šķirošanai, apglabāšanai poligonā, nodotu atkritumu apjoma samazināšanai. Atsevišķi tika atdalīts

stikls, pārstrādei nododot 5 tonnas materiāla, bioloģiskie atkritumi (lapas, zāle), kas atsevišķi nodoti pārstrādei atkritumu poligonā, kur no tiem ražo biogāzi. Visa sadzīves tehnika un lielgabarīta atkritumu nodoti uzņēmumiem, kas atdalīs un atbilstoši utilizēs bīstamās sastāvdaļas, izmantojot derīgos materiālus pārstrādei. Diemžēl, neskatoties uz to, ka sabiedrība apzinās, kādu kaitējumu videi nodara bīstamie atkritumi, vēl joprojām dabā tiek atrastas automašīnu riepas, automašīnu akumulatori, spuldzes un sadzīves tehnika.

Šogad tikai abu talku laikā savāktas un pārstrādei tiks nodotas vairāk kā 700 riepas.

Kopējais, “Lielās talkas” ietvaros, dabā savāktu sadzīves un mājāsaimniecību atkritumu apjoms Garkalnes novadā pārsniedz 30 tonnas. Paldies ikvienam, kas piedalījās talkā, un īpašs paldies visiem, kas paceļ nomestu papīrīti vai pudeli ikdienā! Tas dara mūsu zemi tīrāku un laimīgāku!

GND

Vingrotāji un rokdarbnieces Lielo talku uzsāka jau piektdien. Tūlīt pēc rīta locītavu ievingrināšanas, Ināras Reimanes uzmundrināti, visi ar maisiem un grābekļiem rokās ķērās pie darba, lai sakoptu nūjošanas taku un laukumu aiz kultūras nama.

Saulainā priekšpusdienā darbi veicās itin raiti – dažās stundās nūjošanas taka iztīrīta un laukums nogrābts. Atkritumu maiši un zaru kaudzes sakārtotas, bet kas tad tas? Takas malā atrastas ne vien pudeles, skārdenes un papīri, bet arī bērniņa pārnēsājamā soma ar visu sedziņu. Savādi gan.

Kad darbs padarīts, turpat nokalnē mūs gaida kūpoša zupa, garšīgas plātismaizes un limonāde. Visiem prieks par paveikto, paldies par garšīgo mielastu! Esam gatavi sestdienas Lielajai talkai.

Dzintra Kļaviņa

**GARKALNES
NOVADA
VĒSTIS**

Laikrakstu lasiet arī www.garkalne.lv/gnv

Izdevējs: **Garkalnes novada Dome**, Brīvības gatve 455, Rīga LV-1024.
Tālrunis 6780 0918; fakss 6799 4414, dome@garkalne.lv
Iznāk kopš 1995. gada decembra. Reģistrācijas Nr. 000701882.
Tipogrāfija “Veiters”, tirāža 4000 eksemplāru. Iznāk reizi mēnesī.
Izdevumu apmaksā Garkalnes novada Dome.

Materiālus publicēšanai sagatavoja Domes Sabiedrisko attiecību daļas vadītājs Mārcis Bauze-Krastiņš (2617 7087, gnv@garkalne.lv).
Informāciju, ieteikumus, interesantas materiālu tēmas lūdzam sūtīt uz e-pastu vai iesniegt Domē līdz mēneša 15. datumam.

Laikrakstu Garkalnes novadā izplata kurjeri:
Juris Slišāns (2232 5592): Langstiņi - Kara daļa, Ziemeļnieki, Padebeši, Garā jūdze, Upesciems, Bergi, Buciši, Bites, Dumbriji, Pleskavas šoseja ap DEPO, Priedkalne.

Jānis Treinis (2975 5349): Amatnieki, Suniši, Makstenieki, Garkalne, Alderi, Baltezers, Bukulti, Suži, Skuķiši, Suniši, Priezlejas.

Izdevējs neatbild par autorarbu saturu.
Pārpublicēšanas gadījumā atsauce obligāta.

Garkalnes MVV skolēnu devums 2014./2015. m.g.

Šī mācību gada sākumā, atklājot Garkalnes Mākslu un vispārizglītojošo vidusskolu pēc renovācijas, daudziem skolēniem un skolotājiem radās apņemšanās jaunās, skaistās telpas piepildīt ar tām atbilstošu saturu.

- Ar gandarījumu varam teikt - tas ir izdevies! Šogad mūsu skolēnu sniegums starpnovadu, zonas un valsts olimpiādēs, konkursos un skatēs ir īpašs. Esam piedalījušies vairāk kā 25 šādos pasākumos. Ievērojamākie sasniegumi:
- 2. vieta latviešu valodas valsts olimpiādē - Renāte Grudule
 - 2. vieta valsts olimpiādē mājturībā un tehnoloģijās „Gadalaiki - vasara” - Renāte Grudule
 - 2. vieta skolēnu skatuves runas un mazo uzvedumu konkursa II kārtā Jūrmalā - Jēkabs Taranda
 - 1. pakāpes diploms vokālo ansambļu skatē „Balsis” II kārtā Cēsis - 5.-9. klašu ansamblis
 - 1. vieta konkursā „Plašais Apvārsnis” Salaspilī - Renāte Grudule, Elza Grudule
 - 1. vieta starpnovadu matemātikas olimpiādē Siguldā 12. klasēm - Zane Krūmiņa
 - 3. vieta starpnovadu matemātikas olimpiādē Siguldā 10. klasēm - Liene Ose
 - 3. vieta starpnovadu matemātikas olimpiādē Siguldā 7. klasēm - Edijs Bierands
 - 1. vieta starpnovadu vēstures olimpiādē Carnikavā - 6.-8. klašu komandai
 - 2. vieta starpnovadu ģeogrāfijas olimpiādē Siguldā - Edijs Bierands
 - 3. vieta starpnovadu sākumskolas matemātikas olimpiādē - Marta Kļaviņa
 - 1. vieta starpnovadu sākumskolas krievu valodas olimpiādē - Staņislavs Dubrovskis
 - 3. vieta starpnovadu sākumskolas latviešu valodas olimpiādē Baložos - Līna Aveniņa
 - 1. vieta starpnovadu vizuālās mākslas olimpiādē Garkalnē - Agate Marta Šerena
 - 2. vieta starpnovadu mājturības un tehnoloģiju olimpiādē Carnikavā - Agate Marta Šerena
 - 1. vieta skolēnu skatuves runas un mazo uzvedumu konkursa I kārtā Siguldā - Jēkabs Taranda, Elza Grudule, 2. vieta - Zane Krūmiņa
 - 1. vieta krievu valodas skatuves runas konkursā Siguldā - Renāte Grudule, 2. vieta Edgars Kuharonoks un Jekaterina Vaņkova.

Šī ir tikai daļa no mūsu skolēnu sasniegumu uzskaitījuma. Ar visu šī gada sniegumu varat iepazīties mūsu skolas mājas lapā *garkanesskola.lv*.

Aizvien labākus sasniegumus dažādu līmeņu sporta sacensībās gūst arī mūsu sportisti un mākslinieciskās pašdarbības kolektīvi.

Protams, šo sasniegumu pamatā ir regulārs un nopietns mācību darbs, kā arī pārdomāta interešu izglītības un profesionālās ievirzes programmu īstenošana.

Īpašs prieks, ka šogad augstus sasniegumus uzrāda arī mūsu vidusskolēni gan starpnovadu, gan valsts līmenī. Papildus dalībai skatēs, konkursos un olimpiādēs, vidusskolēni nopietni domā par savām tālākizglītības iespējām. Tā izveidojusies cieša sadarbība ar Rīgas Tālmācības vidusskolas „Panākumu universitāti”, kur regulāri piedaloties skolēni krāj kredītpunktus iestājai 8 mūsu Republikas augstākajās mācību iestādēs.

Šis mācību gads tuvojas noslēgumam, priekšā atbildīgākais posms devītajiem un divpadsmitajiem – eksāmeni. Lai veicas parādīt labākos rezultātus. Novēlu izturību gan skolēniem, gan viņu vecākiem un skolotājiem.

Strādātgribošus, aktīvus un iniciatīvas bagātus devītklasniekus aicinām nākamajā mācību gadā pievienoties mūsu vidusskolēniem un kopā sasniegt arvien labākus rezultātus.

Garkalnes MVV direktora vietniece mācību darbā Inese Muižniece

Jauku Lieldienu priekšpusdienu Garkalnes senioriem un bērniem sarīkoja pensionāru padome un kultūras nama darbinieki. Jau lerodoties uz pasākumu, bērni ar sajūsmu pasākuma vadītājam stāstīja cik olu apēduši un ka tas krāsojuši. Turpat blakus visus gaidīja cienastu galds ar spirdzinošu limonādi, tēju, garšīgo pashu un smalkmaizītēm. Zāles stūri ciemiņus pārsteidza "Zaķu sēta" un rinda "meistaru" pie galdiem ar krāsainam lentītēm, papīriem, aukliņām, putnu spalvām un piederumiem sejas izkrāsošanai. Viss darbam gatavs rotu un ziedu gatavošanai. Mācīties gribēja ne vien bērni, bet arī mamas un vecmāmiņas, lai mājās dotos ar skaistiem ziediem un rotām.

Pasākuma vadītāji – Iveta un Vidvuds Medeni, jaunieši no galerijas "Rīga", "Jampadrača" bērni, vecāki, seniori dziedāja, gāja rotaļās. Lielu jautrību sagādāja stafetes, kas mijās

ar stāstiņu klausīšanos uz "Putnu balles" mūzikas fona.

Ar gadīgu tētu palīdzību uzceltajās šūpoles izšūpoties gribēja visi. Sejas izrotāšanai bērni stājas rindā, arī mūsu seniors E. Porietis bija drosmīgs un "pārvērtās" par tīģeri.

Seniori pie galdiem lepojās ar krāsainam olām, olu kaujās pārbaudīja to stiprību, dalījās ar skaisto krāsu noslēpumiem.

Priecājoties un lēkājot ātri noplaka limonādes krājumi, maizīšu un pīrādziņu paplātes. Īpašā cieņā bija gardā pasha. Svētkus baudot, slavējām organizatorus Madaru Leiti, Ināru Reimani, kultūras nama darbiniekus, pasākuma vadītājus, "Jampadrača" jauniešus, visas aktīvās ģimenes un seniorus.

Garkalnes seniori

Muzeja stunda, neizejot no skolas

No 2015. gada 16. marta līdz 24. aprīlim, pateicoties Garkalnes novada Domes un fonda „Sibīrijas bērni” atbalstam, Garkalnes Mākslu un vispārizglītojošās vidusskolas skolēniem bija lieliska iespēja iepazīties ar ekspozīciju „Sibīrijas bērni”. Tās bija 23 gaumīgi noformētas planšetes, kurās apkopota informācija par 1941. gada 14. jūnijā deportētajiem bērniem, kuri izdzīvojuši smagajos Sibīrijas apstākļos un, jau pieauguši būdami, dalījušies savās sāpīgajās bērnības atmiņās. Šī ekspozīcija palīdzēja izprast sarežģītos vēstures notikumus, kuri notika 1941. gadā. Marts ir laiks, kad pieminam arī 1949. gada 25. marta deportāciju upurus, līdz ar to vēl jo svarīgāk bija iepazīstināt skolēnus ar šo ekspozīciju, kura dotu iespēju pārdomāt arī 1949. gada 25. marta notikumu ietekmi uz cilvēku likteņiem.

Martā dažas vēstures stundas, neatkarīgi no skolēnu vecuma, tika veltītas padziļinātai šīs izstādes izpētei. Stundas sākumā skolēni individuāli iepazīnās ar vienas izsūtītās personas atmiņām, mēģinot atbildēt uz jautājumiem: cik gadu vecs bija izsūtītais cilvēks 1941. gadā? Kurā Latvijas reģionā/pilsētā/ciemā dzīvoja ģimene (izsūtīšanas brīdī)? Kādēļ viņa ģimeni izsūtīja? Uz kuru vietu (Sibīrijā) ģimeni izsūtīja? Kas pārsteidza/izbrīnīja/šokeja, lasot šī cilvēka biogrāfiju? Katram skolēnam biogrāfijas lasīšana bija īsts pārbaudījums. Tika pārbaudīta gan viņa lasītprasme un izlasītā teksta izpratne, gan prasme strādāt ar vēstures avotiem, prasme atlasīt nepieciešamo informāciju, prasme orientēties Latvijas un Eirāzijas kartē un prasme izmantot interneta resursus, lai atrastu

nesaprotamo jēdzienu skaidrojumus. Pēc tam stunda turpinājās klasē, apkopojot visu skolēnu iegūto informāciju, veidojot vēsturiskā notikuma kopainu un gūstot pilnīgāku ieskatu par deportēto bērnu likteņiem un dzīvi līdz un pēc 1941. gada 14. jūnija. Skolēniem, atbilstoši viņu vecumam un Latvijas vēstures priekšmeta apguves līmenim, radās daudzi papildus jautājumi, kuri parādīja, ka skolēnus ieinteresējuši šie stāsti, ka viņi mēģina izprast traģiskos vēstures notikumus.

Daudzi atzinās, ka stundas bija interesantas, bet arī emocionāli ļoti smagas, jo viņi iedomājušies par savām ģimenēm, kurās drošību rada mamma un tētis, ir mazāki brāļi un māsas. Kas notiktu ar viņiem, ja to atņemtu? Daudzi uzdevuši sev jautājumu – vai es spētu izdzīvot šādos apstākļos, daudzi nespēja saprast – kā var strādāt 18 stundas dienā un saņemt nelielu pārtikas devu, kā var šķirt ģimenes, un vēl daudzi – kāpēc... kāpēc... kāpēc? Daži atzina, ka tik spēcīgu cilvēku, kādi bijuši agrāk, mūsdienās vairs nav, jo mūsdienu cilvēks to nevarētu izturēt!

Šī izstāde bija lielisks atbalsts 6.- 9. klašu skolēniem, kā arī vidusskolēniem Latvijas un pasaules vēstures priekšmeta apguvē. Paldies par šo izstādi! Paldies, ka bija iespēja vēstures stundas padarīt interesantākas un saistošākas! Priecē, ka ekspozīcija ienāk skolā un ar to var iepazīstināt visus skolas skolēnus!

Inga Pelcmane, Garkalnes MVV vēstures un sociālo zinību skolotāja

Dāvana mazajiem novadniekiem

Jau trešo gadu maija otrajā pusē, kas sākas ar Starptautisko ģimenes dienu un noslēdzas ar Starptautisko bērnu aizsardzības dienu, pateicoties novada Domes gādībai, mūsu bērni piedzīvos brīnišķīgu svētku dienu, tiekoties ar sev tik ļoti mīlajām Lielajām Lellēm, skatoties, klausoties un līdzī darbojoties.

Gan pašvaldības, gan privātajos bērnudārzos Garkalnes novada Domes “Bērnu un ģimeņu aizsardzības programmas” ietvaros atkal viesosies Lielo Leļļu Teātris “Pārsteīguma tēli” (<http://www.parsteigu-mateli.lv/>) ar savu jauno izrādi „Nu

labi, draudzēsimies”. Tas ir muzikāls, krāsains, dinamisks, uzjautrinošs un vienlaikus audzinošs uzvedums, kas iepriecinās ikvienu.

Latvijas Zilās Govs Mūmū, viņas krustmeitiņas – naivās, labsirdīgās Aitiņas, kolorītā, smieklīgā neveikminieka Vilka un dedzīgā hokeja fana Stārķa piedzīvojumi mudinās mūsu mazuļus augt gudriem un vērtīgiem, attapīgiem un apdomīgiem, lai nepakļautos melīgiem apgalvojumiem un solījumiem, lai nekas nespētu apdraudēt viņu drošību un aizsargātību.

Izrāžu plāns:

- 18. 05. 2015. plkst. 10.00 SIA “Viss bērniem”, Upesciems, Pērļu iela 3/1
- 18. 05. 2015. plkst. 15.00 SIA “Egma Star”, Upesciems, Parka iela 2d
- 18. 05. 2015. plkst. 17.15 PPII “Skudriņa Tipa”, Berģi, Bitēnu iela 16
- 19. 05. 2015. plkst. 09.30 Berģu mūzikas un mākslas pamatskola, Langstiņi, Mediķu iela 4
- 19. 05. 2015. plkst. 11.45 Berģu mūzikas un mākslas pamatskola, Upesciems, Skolas iela 8
- 19. 05. 2015. plkst. 16.00 SIA “Pētnieku darbnīca”, Suži, Apogu iela 8- 1
- 20. 05. 2015. plkst. 16.00 PPII “Langstiņi”, Priedkalne, Liedaga iela 7
- 21. 05. 2015. plkst. 11.00 PPII “Zelta Rasa”, Berģi, Lapu iela 7
- 21. 05. 2015. plkst. 16.15 Garkalnes mākslu un vispārizglītojošā vidusskola, Garkalne, Saules iela 34

KARMAS KARUSELIS – JOPROJĀM RIPO!

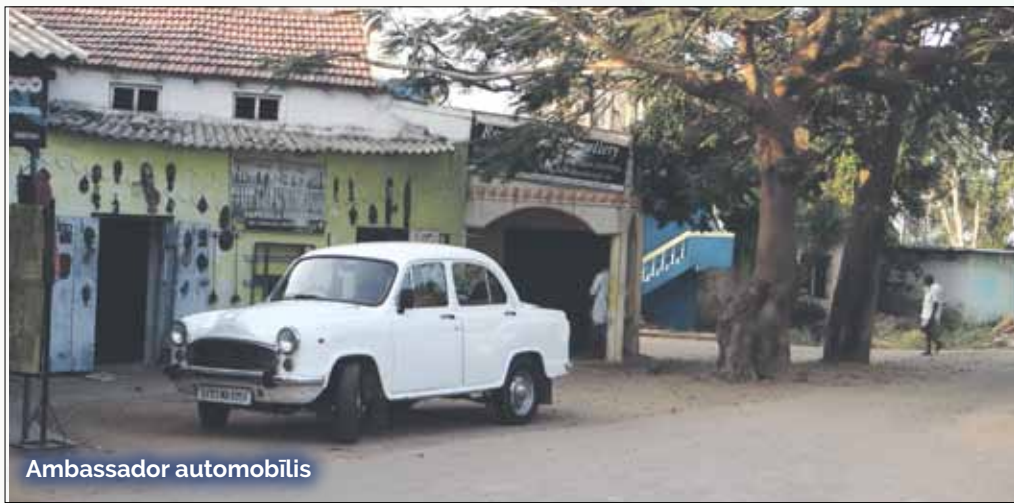
Dejas izrāde Kochi

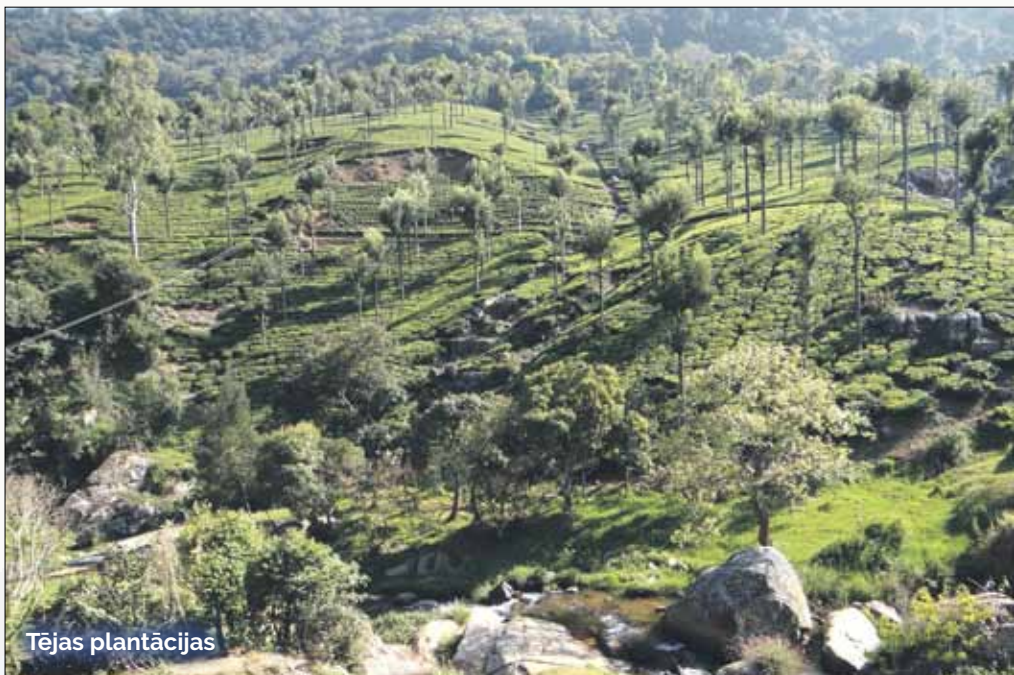
Indijas jūras ērglis

Skaisti jokaini putni

Ambassador automobilis

Tējas plantācijas

Vieta pie ūdens kritumiem

Turpinājums stāstam, kura sākums meklējams GNV iepriekšējā numurā.

Tā arī notika, jo šķietami necilā Maisore, simboliski runājot, atvērās kā lotosa zieds Indijas duļķainos ūdeņos. Nākošajā dienā pēc jaukas pastaigas pilsētā, atkal satikām Saīdu, kurš laboja savu "Ambasadoru". Mašīnu, kura bijusi ražošana no 1954. līdz 2014. gadam. Sakarā ar to, ka bijām kļuviši labi draugi, viņš mūs piedāvāja aizvest uz piepilsētas laukiem, kur apskatāms kāds Višnu templis (Keshava Temple). Templis bija aptuveni 2000 gadus vecs un priesteri to bija pametuši, jo mogulu karotāji to bija apgānījuši. Dažas skulptūras bija sabojātas un simboliski tas indiešu cilvēkiem nav pieņemams turpmākai garīgai praksei. Tagad templis kļuvis par muzeju, kur tūristiem ir iespēja apbrīnot senu arhitektūru un tēlniecību. Sienas un jumts šai celtnī bija izrotātas ar tūkstošiem "ziepjakmeņi" veidotām dievību skulptūrām. Tās bija veidotas kvalitatīvi un saglabāja savu daili vēl mūsdienās.

Atpakaļceļā pietājām kādā ceļmalā izbaudīt saulrieta ainavu. Vienkārši stāvējām, klausījāmies mūziku, skatījāmies uz garāmbraucējiem un skaisto ainavu ap mums. Sajūta pie veclaicīgā auto bija tāda kā, iespējams, varētu būt Kubā. Vienīgi Bolivudas disko laiku mūzika nodevīgi atgādināja, ka atrodos Indijā. Šai mirklī varēju sajust dažādu laikmetu sintēzi, kas manī radīja pozitīvas emocijas. Atcerējos tādu filosofisku atziņu – Ja tu esi, tad tu dari, jo "būt", tas ir darbības vārds. Devāmies mājās un jau sākām kalt nākošās dienas plānus – apmeklēt jogas nodarbības un pa dienu doties uz ūdenskritumiem, kur varot peldēties un sauļoties.

Nākošajā rītā devāmies ceļā, Saīds man aizdeva sava brāļa motorrolleri. Pats viņš brauca ar motociklu, kur bija uzlīmēts uzraksts "*Germans are selfish*" (Vācieši ir patmīļīgi). Tas mani diezgan uzjautrināja. Mana pasažiere bija kāda Saīda draudzene no Šveices. Saīds uz sava moča, savukārt, veda manu gidi. Es pirmo reizi sapratu, ko nozīmē Indijas satiksme braucot ar motorrolleri. Pārvietošanās iepriekšējā ceļojumā Goa, salīdzinot bija nieks. Visbīstamākā šeit ir zaļā gaisma luksoforos, jo tu nevari būt drošs, vai nebūs kāds, kurš neatšķir krāsas. Kad pārbrauc ielu, tad galva jāgroza uz abām pusēm katru sekundi. Brīžiem ceļi ir putekļaini un bieži kā džungļi, uz ceļa mēdz būt bedres. Šādā vidē cilvēks ātri pamostas.

Pēc vairāk kā stundu ilga brauciena sasniedzām galamērķi – ūdenskritumus. Šī vieta bija brīnišķīga, ūdens tecēja Amatas straujuma, bet bija silts kā vannā. Upei bija granīta gultne un tur bija iespēja lēkāt pa lielajiem akmeņiem uz vairākām „masāžas” vietām. Tiesa, sapratu, ka tur bija vietas, kur peldēt neprašam būtu mazliet bīstami. Ūdenī jābūt uzmanīgam, jo straume var tevi „sagrābt un aiznest vai atsist” pret kādu no akmeņiem. Es biju uzmanīgs un izbaudīju dabu un upes dotās atpūtas iespējas pilnībā. Sēdēju krācēs, kur upe masēja un aprūpēja manus no brauciena sagurušos plecus, peldējos, sauļojos, lēkāju pa akmeņiem. Varu teikt, ka dēļ šīs vietas, diena man iespiedusies vislabāko piedzīvoto dienu „atmiņu lappusītēs” manā mūžā, bet ar to šīs dīvainās dienas notikumi vēl nebija galā. Pēc mirkļa atklājām, ka mans motorollers bija pazudis un sapratām, ka kaut kas nav labi. Tuvumā pamanījām policistu, kurš aicināja mūs uz „audzināšanas stundu” – izrādījās, ka vietā, kuru bijām apmeklējuši, nedrīkst atrasties, jo tur aplaupot cilvēkus (es gan tam neticēju, par motorolleriem gan nebiju drošs...). Teicu, ka diemžēl nezinājām, jo nav nevienas aizlieguma zīmes. Mierīgi runājot un apmainoties argumentiem, bargais policists beigu beigās atļāva atvest mūsu motorolleru un tā šī epizode beidzās veiksmīgi.

Atpakaļceļā braucām garām kādam ļaužu apsēstam namam. Izrādījās, tur notika kāzas. Saīds jautāja: „Vai mēs gribētu redzēt indiešu kāzas?” Teicām: „Ja mums atļautu, tad ar lielāko prieku.” Jaunā pāra vecāki bija priecīgi, ka uzradušies negaidīti viesi no svešām, tālām zemēm. Mēs tikām aicināti piedalīties iespaidīgā un pārsteidzošā kāzu ceremonijā. Te, domājams, bija vairāk par tūkstošiem viesu. Kāzu viesus filmēja, izmantojot vairākas kameras, viena no tām pat bija pakārta video krānā. Cik noprātu, kāzas tika translētas tiešraidē. Mūs bez rindas veda sasveicināties ar jauno pāri. Novēlējumi tiem laimi un līgavai uzdzīvināju” zelta” pildspalvu, ko biju nejauši paņēmis līdzi no Latvijas. Es angļu valodā teicu: „Ar pildspalvu iesaku uzrakstīt kādu labu dzejoli vai dzīves atziņu”. Līgava izskatījās samulsusi, bet laimīga.

Pēc tam mūs aicināja uz virtuvi paskatīties kā gatavo ēdienu. Tur bija pavāru armija, katram bija savs darāmais un visi čakli gatavoja savu ēdienu milzīgos grāpjos. Pēc mirkļa mūs aicināja milzīgajā zālē, kur pēc konveijera principa apkalpotāji lika banānu lapas strīpās. Šīs lapas tika izmantotas šķīvju vietā. Uz lapām uzlika aptuveni piecpadsmit ēdiena veidus, ieskaitot saldus. Tad, ņemot talkā savas rokas, viesi ēda cienastu. Ēdiens bija pikants, bet garšīgs. Pēc vakariņām atvadījāmies no saimniekiem un devāmies uz Maisores centru. Bija izveidojušies sastrēgumi, kurus veidoja smagās automašīnas. Tām ir liegts iebraukt pilsētā dienā, tāpēc naktī uz ceļa bija indiska jezga. Satiksme bija šausmīga, asās izjūtas pastiprināja putekli. Meklējot spraugas starp automašīnām, Maisores centrā nokļuvām tikai naktī. Atvadījāmies no Saīda.

Skumīgi bija atstāt šo pēc pirmā skata necilo pilsētu, kura deva mums tik daudz piedzīvojumus un prieka. Domāju, ka kādreiz tur labprāt atgrieztos. No sākuma bijām domājuši Maisorē palikt dažas dienas, bet beigās sanāca palikt gandrīz nedēļu. Patiesībā tā bija ļoti laba izvēle, jo Maisores apkārtnē ir viegli sasniedzama un interesanta.

Ceļā uz Ūti (Ooty) devāmies ar džipu. Ar vairākiem džipiem brauca arī citi pasažieri, jo plānotais autobuss bija salūzis. Man ar gidi bija jāsež mašīnas bagāžas nodalījumā, kur bija atlokāmi un ne pārāk ērti sēdekļi, mani tas īpaši neuztrauca, bet citi no grupas gan bija pikti un neapmierināti. Vispiktākie bija šoferi un pārbrauciena organizētāji, kuri ik pa brīdim, viens otru, mazliet dusmīgi lamāja. Jāatzīst, šī bija vienīgā reize ceļojuma laikā, kad redzēju, ka kāds indietis būtu nedaudz dusmīgs.

Ieradāmies Ūtī, tā ir kalnu mazpilsētiņa, kurā dzīvo aptuveni 88 000 iedzīvotāju. Pilsēta atgādināja Šveici, tikai arhitektūra bija citāda, ielas ne tik tīras un kārtīgas, cilvēku sejas bija no eiropiešiem atšķirīgas. Par spīti tam pilsētā bija daudz skaistu māju un brīnišķīga kalnu ainava. Sakarā ar to, ka bijām kalnos, tad temperatūra naktī bija zema. Neapkurinātajā viesnīcā naktī sala. Dienā bija karsti, bet ne tik ļoti kā tajās vietās, kuras iepriekš bijām apmeklējuši. Vidēji 25 grādi dienā un naktī līdzīgi kā pie mums aprīlī. Citās pilsētās gan bija jāguļ ar ieslēgtu ventilatoru. Jāpiebilst, ka februārī Indijā vēl ir pavasaris, vasarā ir karstāk...

Rītā posāmies uz tvaika vilcienu, kurš mūs solīja vest uz Kočinas pusi dienvidos. Šnācot simtgadīgajai lokomotīvei, mums garām slīdēja gleznainas kalnu ainavas, tējas plantācijas, tuneļu sienas. Brīžiem zem riteņu slīdēm parādījās, uzticību līdz galam neraisoši, tiltiņi. Tas droši vien arī bija iemesls, kāpēc lokomotīve brauca lēni. Pilnu jaudu tā uzņēma tikai pēc nepilnu piecu stundu brauciena, kad izbraucām uz „līdzenas virsmas”. Visu ceļu cilvēki bija četros vagonos iespiesti, bez iespējām

apmeklēt tualeti. Ceļa laikā apstājāmieš 3 reizes. To dienu pavadījām ceļā. Pārsēdāmieš parastā vilcienā, kurš mūs veda uz Koimbatori (*Coimbatore*). Man pretī sēdēja divas sievietes (māte un viņas māte) ar trim bērniem, blakus sēdēja mātes vīrs. Centos nekur acis „nepiesiet” un visu laiku mainīju skatīšanās virzienu. Īgnaiss vīrs man kaut ko nelaipni teica tamilu valodā, bet apkārtējie viņu nomierināja. Saprātu, ka vīram nepatika, ka skatos uz viņa ģimenes sievietēm, bet man nebija nekā cita uz ko lūkoties. Aizvēru acis un līdz pilsētai, lielāko tiesu, ar “austiņām” klausījos mūziku.

Pārlaidām nakti kādā no Koimbatores viesnīcām. No rīta ar vilcienu devāmies uz Koči (*Kochi, Cochin*). Pilsēta atrodas Keralas dienvidrietumu pusē un ir iecienīta tūristu vidū. Pilsētā dzīvo ap 650000 iedzīvotāju. Koči sastāv no vairākām salām, kuras savieno tilti un līčos ir aktīva kuģišu satiksme.

Koči apmetāmieš pie kādas latvietes vārdā Kristīne, kura apprecējusi indieti. Viņiem pieder viesu māja. Koči pilsēta ir piemērota, lai pārvietotos ar motorrolleri, apmeklētu jogas nodarbības, izstādes, muzejus, tempļus, baznīcas; uz vietējo komunistu gājienu diemžēl netiku. Šī eksotika man izpalika.

Tiesa, pludmale šeit pieejama reti, bet, pabraukājot ar motorrolleri, atradām vienu nelielu, bet jauku vietu, kur varēja sauļoties un peldēties. Indieši neizrādīja interesi par peldēšanu, bet dirnēt pie jūras, man šķiet, tiem patika. Apmeklēju arī teātri un Starptautisko Kochi-Muziris mākslas biennāli.

Cēlos agri no rītiem, lai piedalītos jogas nodarbībās pie kāda sirsnīga un jauka jogas pasniedzēja. Jogu viņš pasniedza par ziedojumiem un nauda, kā man šķita, viņu īpaši neinteresēja. Pilsētā pavadīto dienu plūdums bija mierīgs un bezrūpīgs. To var salīdzināt ar blakus esošās Arābijas jūras vilņošanās. Laiks “iztecēja” nemanot...

Pēc nedēļas jau devāmies atkal ceļā uz pilsētiņu Alepeja (Alleppey, Alappuzha). Alepeja ir sestā lielākā pilsēta Keralā un tur dzīvo ap 177 000 iedzīvotāju. Tā ir slavena ar plašām pludmalēm, īpašu kanālu sistēmu, rīsa laukiem un daudzveidīgu dabu, džungļiem. Šeit arī paliku līdz pat sava ceļojuma beigām.

Alepejas kanāli šeit dzīvojošajiem kalpo kā irigācijas sistēma un ielas, kur cilvēki, braucošu iekārtu vietā, izmanto laivas un kuģus. Šeit var izīrēt laivu mājas un pavadīt nakti uz ūdens, bet šis pakalpojums salīdzinoši ir dārgāks un ir izdevīgs lielākām kompānijām. Mums un mūsu satiktajiem draugiem bija iespēja apskatīt šos unikālos kanālus mazās kajaka laivīnās, kuras airēja pieredzējis laivotājs. Pa ceļam mierā un klusumā varēja vērot uz indiešu sadzīvi. Daba šeit ir pārsteidzoši skaista, dažādi ūdens putni, lotosa ziedi, kokosa palmas, rīsa lauki, utt. Pa ceļam es pat redzēju peldošu kobru, bet tā kā čūskas ir gudri dzīvnieki, tie vairās no cilvēku sabiedrības un nevienam tāpat vien neuzbrūk.

Pirms devāmies mājās ar vietējo sabiedrisko kuģīti, kas šeit veica sabiedriskā transporta funkcijas, man pienāca klāt viena maza indiešu skolas meitene un man uzdāvināja lotosa ziedu. To viņa darīja no tīras sirds un dusmojās uz mūsu, kas man pieprasīja “school-pen” (skolas pildspalvu). Biju pārsteigts, bet diemžēl pildspalvas, ko uzdāvināt, man nebija. Lotosa zieds nav īsti piemērots glabāšanai vāzē, bet tas tomēr dzīvo ilgāk kā Latvijas ūdensroze. Pats es tādu ziedu neplūktu, bet dāvanu atraidīt gan nebūtu jauki.

Atpūtos no garā ceļa un pārdomāju iespaidus, mazliet par Keralas īpatnībām:

Štats esot ar vidēji augstāko izglītības līmeni Indijā. Cilvēki šeit dzīvo arī ilgāk un vide šeit šķita mazliet sakoptāka nekā Radžastānā Indijas ziemeļos. Keralā pie valdīšanas ir komunisti. Komunisms šeit

veido īpatnēju koalīciju ar kristietību. Cilvēki šeit ir kristīgi komunisti, bet uzvedās (cik valsts atļauj) kā kapitālisti. Tiesa, Keralā valda sociālisms un tas izpaužas sadzīvē dažādos veidos. Ielas un tilti bija izrotāti ar pazīstami sarkanās krāsas un komunistiskās aģitācijas propagandu. Varēja redzēt partijas dalībnieku portretus, sirpjus un āmurus, Marksus un Engelsus, Čegevaras, Ļeņinus un Staļinus. Tas viss šeit ir dzīvs. Jāatzīst, ka komunisma rēģ joprojām staigā pa pasauli. Tiesa, šeit komunisti ir ievēlēti oficiāli un nav notikušas sarkanas, asiņainas revolūcijas. Šeit pat pretrunīgas politiskās sistēmas, gluži kā reliģijas un Dievi, spēj pastāvēt līdzās radot haosu, bet šī nekārtība ir šejienes kārtība, un ar to atbraucējiem jārēķinās.

Gribēju nopirkt pudeli vīna, lai pacienātu draugus. Uzzināju no viesnīcas īpašnieka, ka centrā vīns ir nopērkams. Meklēju veikalus, bet neko atrast nevarēju. Izrādās, ka alkohola tirdzniecība šeit ir ļoti ierobežota un pārdošana uz to ir valdības pārziņā. Uz bāru pēc vīna mani aizveda kāds rikšas vadītājs. Ieejot bārā, novēroju, ka sajūta šeit ir līdzīga kā Orvela grāmatā “1984”. Te bija tikai iereibuši vīrieši. Bārs mazliet oda pēc ierūguša alkohola. Klāstā bija vairāki stiprie dzērieni un labākais vīns Keralā. Jāatzīst arī, ka vienīgais. Tas bija portvīns 0,5 tilpuma pudelē. No sākuma man parādīja pudeli, tad es gāju uz kasi un samaksāju. Pēc tam man iedeva čeku un to es varēju iemainīt pret precī.

Šis jau piemirstās darbības man atgādināja saulaino bērnību, kad maksāšanas sistēma veikalos bija tieši tāda kā šeit. Atpakaļceļā varēju novērot rindas pie valstiski svarīgajiem alkohola veikaliem, kuri atvērās tikai vakarā.

Vēlāk izrādījās, ka vīns smaržoja ne pārāk labi, bet garšoja pēc portvīna. Normāli, – tam nav lielas nozīmes, jo ir prieks bija par citām lietām. Piemēram, ka jūrā vakarā ir tik pat silti kā vannā.

Pārējās dienas pirms došanās atpakaļ uz dzimteni pavadīju neko nedarot, priecājoties par Sauli un jūru. Netālu no viesnīcas bija cita viesnīca, kur parasti pulcējās prāvs pulciņš ārzemnieku. Tur parasti bija iespēja iepazīties ar cilvēkiem, uzspēlēt ģitāru, sītam instrumentus vai parunāties par pasaulē aktuālām tēmām.

Pienāca laiks no visiem atvadīties. Atvadījos arī no manas gides un devos ar vilcienu uz lidmašīnas reisu: Koči – Mumbaja. Atpakaļceļā atkārtoti nācās secināt, ka valstiskie transporta pakalpojumi, tādi kā vilciens, šeit ir neticami lēti.

Mani pārņēma pretrunīgas sajūtas, jo bija skumīgi, ka bija jāatvadās, bet prieku sagādāja, ka braucu mājās.

Pēc vairāku stundu ceļa, ar vilcienu, rikšu un lidmašīnu nonācu Mumbajas lidostā. Šeit aiz mūra sienas bija graustu rajons ar īpaši iespaidīgu skatu uz lidostu caur dzeloņdrātīm. Tajā pašā laikā lidostas galvenā ēka pārsteidza ar savu futuristisko monumentālismu. Tā bija milzīga, balta, izliektās formās veidota. Milzīgās kolonnas un balta, stiklotā fasāde radīja labu harmonisku iespaidu. Apakšā pie centrālās ieejas, kā jau raksturīgi lidostām Indijā, sēdēja karavīrs. Tas daļēji slēpās aiz smilšu maisiem, rokās turēdams ložmetēju. Šī sava veida “arhaiskā, bet tomēr militāri, sadzīviski aktīvā struktūra”, bija ielikta tādā kā stikla būrī. Šis skats gan nevienam īpaši neuztrauca, jo tāda ir šejienes kārtība. Skaistais nevar pastāvēt bez neglītā un punkts.

Pēc diennakts ceļojuma ierados Latvijā un likās, ka sev līdzī esmu atnesis Sauli, jo arī Latvijā bija atnācis agrs, bet pavasaris.

Paldies maniem ceļojuma draugiem par gūtajiem iespaidiem un jaunajām zināšanām: (Gidei) Odži, Aigaram un Maijai, Saīdam, Kristīnei ar Antonu un citiem.

Mārcis Bauze-Krastiņš

Sadzīve pie kanāliem Alapejā

Kanāls un tilts ar komunisma simboliku

Viesi ierodas uz kāzām

Kāzu mielasts

Atpūta pie sētas

Vishnu templis

HK Garkalnes Patrioti izcīna NAHL 1. līgas kausu

22. aprīlī hokeja kluba Garkalnes Patrioti 1. komanda, uzvarot arī fināla sērijas otrajā spēlē komandu Lavīna ar 4:2, izcīnījusi NAHL 1. līgas kausu.

Kopbilde: no kreisās puses 1. rindā: Martiņš Roštoks, Rinalds Rautenšilds, Kalvis Bardjukovs, Andis Znatnajs (vārtsargs); 2. rinda no kreisās puses: Sandris Kļaviņš, Agris Roštoks, Agnis Višņevskis, Jānis Vegners, Uģis Bokāns, Ernests Vernavs, Egons Riekstiņš, Ivo Straujups, Kārlis Hiršs, Igors Ponomarjovs, Edgars Krasilņikovs, Nils Nikolajevs.

Garkalnes Patriotu 2. komanda vēl turpina cīņu par NAHL Nordic kausu.

Sandris Kļaviņš

Sandrim Kļaviņam 2. vieta “Cross Country” sacensībās

11. aprīlī Ķesterciemā, Bušu karjerā norisinājās Latvijas čempionāta pirmais posms un Baltijas čempionāta pirmais posms “Cross Country” sacensībās.

Īstas smilšu cīņas saulainajā dienā izbaudīja 116 “Cross Country” sportisti no Latvijas, Lietuvas un Igaunijas. Solo motociklu klases pārstāvēja 99 sportisti un kvadraciklu klases pārstāvēja 17 sportisti.

Enduro klases 2. vietas ieguvējs, sportistu Sandris Kļaviņš dalās ar saviem iespaidiem par sacensību un sezonas sākumu: „Trase bija izšķūrēta un līdzena, 4 - 5 apļus varēja braukt kā pa galdū. Man patika, ka trasei bija mainīgs segums. Lielākoties segums bija smilšains. Bija arī grants, dažī akmeņaini posmi un arī meža posmi, kuros bija jābrauc pārdomāti - jāizvēlas pareizās trajektorijas, katrā aplī kaut kas mainās. Lai gan tas attiecas uz visu trasi. Trase bija pietiekoši plata, lai 2 stundu garajā braucienā atrastu neizdangātas trajektorijas – tas nostrādāja, ļaujot ietaupīt spēkus.

Runājot par konkurentiem, Sandris atzina, ka Martiņš Vinters (1. vieta) bija labi sagatavojies: „Man padēvās labs starts, pāris apļus braucu piektais vai sestais no visiem startējošiem, bet savā klasē biju pirmais. Taču sacensību vidū Mārtiņš Vinters mani panāca un vēlāk arī apsteidza. Šajā trasē man bijā grūti cīnīties par 1. vietu, jo tik smilšainā trasē 2 stundu laikā man, braucot ar 2 taktu motociklu, bija jāveic divas degvielas uzpildes. Savukārt, Mārtiņam viena, jo viņa 4 taktu mocītis degvielu patērē daudz mazāk. Bet es pats ar pirmo sacensību es apmierināts. Vēl jau visa sezona priekšā!”

Komandu vērtējumā pārliecinošu 1. vietu ar 80 punktiem ieguva Motosports Racing Team komanda – Edgars Siliņš, Sandris Kļaviņš, Lauris Ermanis, Ralfs Edgars Ozoliņš un Jānis Arbidāns. Sacensībām bija pieteikušās 10 komandas. Nākamās “Cross Country” sacensības notiks 9. maijā Talsos.

Sandris Kļaviņš

Par sociālās rehabilitācijas pakalpojumu vardarbībā cietušām pilngadīgām personām un vardarbības veicējiem

Sociālās rehabilitācijas pakalpojums vardarbībā cietušām pilngadīgām personām un vardarbības veicējiem tiek nodrošināts saskaņā ar 2014. gada 23. decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.790 „Sociālās rehabilitācijas pakalpojumu sniegšanas kārtība no vardarbības cietušām un vardarbību veikušām pilngadīgām personām”. Ar 2015. gadu šo pakalpojumu finansē valsts.

Sociālās rehabilitācijas pakalpojums vardarbībā cietušiem pilngadīgiem cilvēkiem (turpmāk - cietušo rehabilitācijas pakalpojums) sniedzams personai, ja:

- tā pārcietusi pret sevi vai tuvinieku vērstu vardarbību un tai ir psiholoģiskas traumas pazīmes, kuru dēļ traucēta sociālā funkcionēšana sabiedrībā;
- tā ir atzīta par cietušo ar vardarbību saistīta administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros vai ar vardarbību vai vardarbības piedraudējumu saistīta kriminālprocesa ietvaros;
- ir pieņemts tiesas vai tiesneša lēmums par pagaidu aizsardzību pret vardarbību vai policijas lēmums par nošķiršanu.

Vardarbībā cietusī persona ar iesniegumu vērsās sociālajā dienestā.

Sociālais dienests:

- pieņem iesniegumu no pakalpojuma pieprasītājiem;
- organizē atzinuma sniegšanu pakalpojuma piešķiršanai;
- pieņem lēmumu par pakalpojuma piešķiršanu. Lēmumu par cietušo rehabilitācijas pakalpojuma piešķiršanu pieņem, pamatojoties uz speciālista (sociālā darbinieka vai psihologa) atzinumu par pakalpojuma nepieciešamību;
- lai nodrošinātu pakalpojuma īstenošanu, izvēlas pakalpojuma sniedzēju.

Cietušo rehabilitācijas pakalpojumu sniedz vienā no sekojošiem veidiem:

- sociālās rehabilitācijas kursa veidā – līdz 30 dienām sociālās rehabilitācijas institūcijā ar izmitināšanu (nepieciešamības gadījumā iespējams pagarināt līdz 60 dienām);
- individuālu konsultāciju veidā – ne vairāk par desmit (nepieciešamības gadījumā iespējams pagarināt līdz 20 konsultācijā) 45 minūtes ilgām psihologa, jurista vai sociālā darbinieka konsultācijām, kuras var saņemt arī krīzes centrā bez izmitināšanas (cietušo rehabilitācijas pakalpojums dzīvesvietā).

Pakalpojums vardarbību veikušiem cilvēkiem tiek sniegts ar mērķi novērst vai mazināt turpmākus vardarbības riskus, kā arī ir palīdzēt vardarbību veikušam pilngadīgam cilvēkam apzināt fiziskās un psiholoģiskās vardarbības pielietošanas sekas un mazināt vardarbības izpausmes pret apkārtējiem (ģimenē pret partneri, bērniem u.c. iespējams arī citiem pieaugušiem cilvēkiem).

Vardarbīgas uzvedības mazināšanas pakalpojumu var pieprasīt cilvēks:

- pret kuru uzsākta administratīvā pārkāpuma lietvedība par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas saistīts ar vardarbību, vai kriminālprocess par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas saistīts ar vardarbību vai vardarbības piedraudējumu;
- par kuru valsts vai pašvaldības policijas, sociālā dienesta vai bāriņtiesas rīcībā ir informācija, ka cilvēks izturējies vardarbīgi vai izteicis draudus pielietot vardarbību;
- kurs baidās, ka viņš varētu izturēties vardarbīgi, vai atzīt, ka ir veicis vardarbību.

Vardarbības veicēji ar iesniegumu vērsās dzīvesvietas sociālajā dienestā.

Sociālais dienests:

- organizē atzinuma par pakalpojuma nepieciešamību saņemšanu;
- pēc speciālista (psihologa vai sociālā darbinieka) atzinuma saņemšanas nekavējoties pieprasa informāciju no Valsts probācijas dienesta teritoriālās struktūrvienības pēc sociālā dienesta atrašanās vietas par to, vai cilvēks ir probācijas klients, kas piedalās probācijas programmā, kura korigē ar vardarbību saistītu uzvedību (jo vardarbīgas uzvedības mazināšanas pakalpojumu nepiešķir cilvēkam, kurš ir probācijas klients, uz laiku, kamēr viņš piedalās probācijas programmā, kas korigē ar vardarbību saistītu uzvedību);
- piecu darbdienu laikā pēc Valsts probācijas dienesta atbildes saņemšanas pieņem lēmumu un ar lēmuma pieņemšanu konkrētu pakalpojuma sniegšanas laiku saskaņo ar pakalpojuma sniedzēju.

Vardarbīgas uzvedības mazināšanas pakalpojumu sniedz vienā no šādiem veidiem:

- individuālu psihologa konsultāciju veidā – ne vairāk par desmit 45 minūtes ilgām konsultācijām;
- grupu nodarbību veidā – 16 divas stundas ilgas nodarbības (līdz 12 personām grupā).

Vardarbības veicēju sociālās rehabilitācijas pakalpojuma sniedzēju izvēlas ministrija Publisko iepirkumu likumā noteiktajā kārtībā.

Par pieņemtajiem lēmumiem sociālais dienests informē cilvēku atbilstoši Paziņošanas likumam.

Visus sociālā dienesta lēmumus var apstrīdēt pašvaldības domē.

Sīkāku informāciju par pakalpojumu var saņemt sociālajā dienestā. Brīvības gatvē 455 vai pa tālr. 67800931.

Atbalsts un emocionālā palīdzība jaunajām māmiņām

Piedāvājam informāciju par Latvijā samērā jaunu pakalpojumu: profesionālu pirmo emocionālo palīdzību (PEP) jaunajām māmiņām, ko sniedz tā sauktā PEP mamma.

Tagad arī Latvijā vecākiem ar bērniem no dzimšanas līdz 3 gadu vecumam ir pieejams atbalsts – profesionāla pirmā emocionālā palīdzība (PEP). Pirmās emocionālās palīdzības mērķis ir veicināt sirsnīgas, tuvas, drošas attiecības ģimenē, iedrošinot vecākus iepazīt un saprast savu mazuli, kā arī piedzīvot kopā ar viņu priecīgu ikdienu. To, apmeklējot ģimeni mājās (vai nepieciešamības gadījumā stacionārā), sniedz PEP mamas.

Tās ir īpašu apmācību apguvušas profesionāles, kas uzklausa un iedrošina vecākus, un kopā ar viņiem meklē risinājumus dažādām grūtībām, ar kurām nākas sastapties ikdienā ar mazu bērnu. Būt par vecākiem nav viegls darbs, tāpēc dažkārt vajag, lai blakus būtu kāds, kas var atbalstīt, nomierināt un iedrošināt brīžos, kad māc šaubas. Jaunie vecāki, saņemot šādu nemedicīnisku atbalstu, iegūst vairāk pašpaļāvības un vecāku kompetences, kas mazīna spriedzi ģimenē.

Ko jaunā māmiņa iegūst no PEP mamas?

1. Padomus vieglākai ikdienai (ja māmiņa to vēlas).
- Parasti PEP mamas iet mājās vizītes un tas ir labākais veids, lai redzētu, kur dzīvo mazulis un jaunā māmiņa. PEP mamma palīdzēs jaunajai māmiņai atrast risinājumus ērtākai mazuļa barošanai un ieteikumus, kā labāk iekārtot istabu mazuļa ikdienai.
2. Atbalstu grūtā brīdī un ikdienas rutīnā.
- Katram no mums var uznākt grūtirdība, skumjas vai pat izmisums. Ir labi, ja ir kāds, ar kuru izrunāt savu sāpi. Īpaši svarīgi tas ir jaunām māmiņām, kuras visu dienu ir vienas mājās ar zīdaiņi. Viņām nākas sniegt mazulim gan fizisku, gan emocionālu klātbūtni, taču, ja pašai māmiņai nav nepieciešamās piepildījuma sajūtas, un viņa jūtas iztukšota, tad nav arī ko dot bērniņam. Jo māmiņa vairāk bēgs no savām izjūtām, jo vairāk viņa attālināsies no bērna vajadzībām. Tāpēc PEP mamas klātbūtne māmiņas ikdienā ieviesīs zināmu drošību un paļāvību, un ļaus māmiņai vairāk ieklausīties sevī, sajūst sevi un mazuli. Ar laiku māmiņa sāks sekot savam izjūtām un būs lielākā emocionālā kontaktā ar savu bērniņu.
3. Iespēju izrunāt visas sakrājušās emocijas.
- Parasti mazuļa gaidīšanas laikā liela uzmanība un interese tiek veltīta jaunās māmiņas pašsajūtai, veselībai un garastāvoklim. Taču, kad mazulis piedzimst, visi “pārslēdz citu pogu” un vaicā tikai par mazuļa pašsajūtu, veselību un garastāvokli. PEP mamma interesēsies galvenokārt par jaunās māmiņas priekiem un grūtībām. Viņas centīsies saprast māmiņu, ko sievietei vajag, dalīsies pieredzē un palīdzēs viņai. PEP mamma uzklausa jauno māmiņu, tāpēc viņa drīkst runāt daudz un par visu, kas viņu satrauc, kas viņai ir svarīgi. PEP mamma uzklausa un atbildēs uz sievietes jautājumiem savas kompetences robežās.
4. Kopīgu panākumu un grūtību pārvarēšanas nosvinēšanu.
- Jaunās māmiņas stāsts par sava mazulīti, viņa pirmo smaidu, zobiņiem, par pirmo reizi, kad mazulis apvēlās – tas viss ir labs iemesls, lai PEP mamma priecātos kopā māmiņu. Ir jauki sajūst, ka otrs cilvēks priecājas kopā ar tevi, uztver tikpat jūtīgi kā tu, atbalsta tevi savā priekā, šī sajūta liek justies patīkami. PEP mamma necentīsies konkurēt ar jauno māmiņu un neizrādīs savu pārākumu prasmē mazuli aprūpēt un nomierināt. Drīzāk viņa iedrošinās māmiņai pašai būt ar bērniņu, kamēr pati mierīgi runās ar sievieti. Mazuļi parasti nomierinās un pat aizmieg sarunas laikā, jo māmiņa savu satraukumu un nemieru norunā nost.

PEP mamas vizītes ilgums ir 90 minūtes (1,5 stundas). Par vizīšu biežumu PEP mamma un jaunā māmiņa vienojas pēc vajadzības – parasti reizi nedēļā. Sadarbības ilgums ir atkarīgs no risināmajām grūtībām un jaunās māmiņas vēlmēm.

Jautājumi, ar kuriem māmiņas vērsās pie PEP mamas, ir visdažādākie.

Bērna pirmajā dzīves gadā jautājumi pārsvarā ir par bērna attīstību, grūti nomierināmu raudāšanu, miegu, zīdīšanu un piebarošanu.

Bērna otrajā dzīves gadā māmiņas, galvenokārt, uztraucas par bērna ēšanu, podiņapmācību un saskarsmi ar bērnam svešiem cilvēkiem.

Bērna trešajā dzīves gadā ir raksturīgi jautājumi par bērna uzvedību, runas attīstību, bērnudārza apmeklējumu un kontaktiem ar citiem bērniem.

Garkalnes novada iedzīvotājiem pakalpojumu varētu nodrošināt Sanita Zeiza, praktizējoša PEP mamma apmācībā.

Par PEP mamas pakalpojuma nodrošināšanu vērsties Garkalnes novada sociālajā dienestā personīgi vai pa tālruni 67800931.

IZMAINI PASAULI, palīdzot cietušajiem NEPĀLAS ZEMESTRĪCĒ

- sestdien, 25.04.2015
pirmais grūdiens 7,8 balles;
- svētdien, 26.04.2015 otrs
satricinājums 6,7 balles;
- bojā gājuši 3351 cilvēki,
ievainoti 6833 cilvēki
(uz 26.04.2015);
- mājvietu zaudējušie
1,4 Mio cilvēki.

Visi līdzekļi tiks pārskaitīti ADRA
Nepālas birojam, kurš darbojas
jau kopš 1984.gada un būs kopā
ar cietušajiem šobrīd un ilgtermiņa
atkopšanās projektā.

**ZVANI UN ZIEDO
9000 6772**

Palīdzot VIENAM,
mēs izmainām PASAULI!

ZIEDOJUMU KONTS:

LV77HABA0551002308686 Mērķis: Ziedojums Nepālai
Banka: a/s "Swedbank", HABALV22
Saņēmējs: Nodibinājums „Fonds ADRA/Latvija”
Reģistrācijas Nr.: 40008018797
Juridiskā adrese: Baznīcas iela 12a, Rīga, LV1010

www.adra.lv

www.lapas.lv

[f /lapas.lv](https://www.facebook.com/lapas.lv)

[t /lapas_lv](https://twitter.com/lapas_lv)

"AUTO HALLE" aicina savā komandā ziņošu un kompetentu:

AUTOMEHĀNIĶI

Darba apraksts

Vieglo automašīnu un komerctransporta pārbaude,
defektu noteikšana un remonts. Automašīnas regulāras
apskates un uzturēšanas darbu veikšana.

Prasības kandidātiem

- praktiskā pieredze automehāniķa amatā;
- vidējā profesionālā vai augstākā izglītība;
- pieredze darbā ar tehnisko dokumentāciju;
- augsta atbildības sajūta, labas komunikācijas spējas,
pozitīva attieksme;
- uzņēmuma klientu apkalpošanas standartu ievērošana;
- spēja strādāt komandā;
- B kategorijas autovadītāja apliecība.

Piedāvājam

- darbu vienā no lielākajiem autocentriem Latvijā;
- atalgojumu atbilstoši jūsu darba pieredzei un kvalifikācijai;
- regulāras apmācības;
- draudzīgu un izpalīdzīgu kolektīvu;
- sociālās garantijas.

AUTOMAŠĪNU MAZGĀTĀJU

Darba apraksts

Vieglo automašīnu un komerctransporta mazgāšana ar rokām,
virsbūvju pulēšana un virsmas apstrāde ar inovatīviem
līdzekļiem, automašīnu salonu tīrīšana.

Prasības kandidātiem

- praktiskā pieredze automašīnu mazgātāja amatā;
- vēlamo vidējā profesionālā izglītība;
- augsta atbildības sajūta, labas komunikācijas spējas,
pozitīva attieksme;
- uzņēmuma klientu apkalpošanas standartu ievērošana;
- spēja strādāt komandā;
- B kategorijas autovadītāja apliecība.

Piedāvājam

- darbu vienā no lielākajiem autocentriem Latvijā;
- atalgojumu atbilstoši jūsu darba pieredzei un kvalifikācijai;
- regulāras apmācības;
- draudzīgu un izpalīdzīgu kolektīvu;
- sociālās garantijas.

CV un pieteikuma vēstuli, lūdzam sūtīt uz e-pastu:
aleksandrs.timofejevs@autohalle.lv

Kompānijas nosaukums: **SIA Auto Halle**
Reģistrācijas numurs: **LV 40003530779**
Valodu zināšana: **Latviešu, Krievu**
Darba dienas: **Darbdienas**
Darba laiks: **9:00 - 18:00**
Atrašanās vieta: **Rīga, Mežciems**
Adrese, iela: **Biķernieku iela 145**

LATVIJAS RIKŠOTĀJU SAVIENĪBA

Latvijas rikšotāju savienība
sadarbībā ar Garkalnes novada Doma organizē

**STARPTAUTISKAS
SPORTA ZIRGU RIKŠOTĀJU SACENSĪBAS
UN VĒRTĒŠANAS, DARBA SPĒJU PĀRBAUDES**

Garkalnes novadā, Upesciemā, Ziemeļnieku rajonā,
skrejceļā "Vigas" 16.05.2015. 13:00

ATBALSTĪTĀJI:

PADEGS

REŽISORS: Varis Piņķis
DRAMATURGS: Ivo Briedis
LOMĀS: Mārtiņš Upenieks un Inga Tropa
MĀKSLINIEKS: Māris Ruskulis
GAISMA MĀKSLINIEKS: Rauls Lorencis
PRODUCENTS: Mūzikas un mākslas atbalsta fonds

k/c "Bergī" 22. maijā 19:30

Biļetes EUR 7
"Biļešu paradīze" kasēs

www.kulturmarka.lv

22. maijā 19:30 kultūras centrā "Bergī" notiks izrāde par gleznotāju un grafiķi
Kārlis Padegu (1911-1940) aktiera un režisora Vara Piņķa režijā.

Izrādes PADEGS un PADEGS scenāriju, iedvesmojoties no Jānis Kalnača grāmatas
„Rīgas dendijs un autsiders. Kārlis Padegs” un izmantojot izvilumus no 20.gs.
20./30.gadu preses, rakstījis dramaturgs Ivo Briedis. Lomās jaunie aktieri Mārtiņš
Upenieks un Inga Tropa. Biļetes Eur 7 www.bilesuparadize.lv